

Engedelmesség=Szabadság

Krisztus engedelmes volt értünk mindhaláláig, mégpedig a kereszthaláláig (Fil2,8)

(Az Isten és a Sátán beszélget. Kivetítőn: Krisztus születése után 33 évvel- felirat)

S: Utálom, mikor ilyen vagy! Sugársz a boldogságtól!

I: Te persze nem örülsz, mert tudod, hogy az engedelmesség által leszel örökre legyőzve!

S.: Ugyan, ... miről beszélsz?

I.: Az én szeretett fiam, Jézus, irántam való engedelmességből vállalja a kereszthalált az emberek megváltásáért!

S.: Persze, kényszeríted!

I: NEM!!! Szeretetből teszi, éppen ezáltal győz le téged. A legnagyobb szeretetről tesz majd tanúbizonyságot az egész Földön. De meghagyom a szabadságát! Ha nemet mond, hát te győztél...

(A színen megjelenik Jézus és Zebedeus 2 fia. Láthatóan rettentően szenved, és küzd az érzéseivel.)

J.: Halálosan szomorú a lelkem, maradjatok itt és virrasszatok velem. (kicsit arrébb megy imádkozni, letérdel.)

Atyám, ha lehetséges kerüljön el ez a kehely, de ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem ahogyan te. Mi atyánk...

(2-3 kép a kivetítőn Jézus kereszthaláláról, közben zene)

I: BETELJESEDETT!!!!

S: Na jó, lehet, hogy ő képes volt ennyire szeretni, hogy saját akaratáról lemondjon.

I: Szabadon döntött így, s ez által az élete elvétele az élet odaadásává vált. Az emberek is képesek ily módon az erőszakot szeretetté, a a veszteséget termékenységé formálni.

S: Nahisz, azt hiszed, hogy az emberek szeretnének engedelmeskedni a te akaratodnak. Naív vagy!!!

I: Ha ráeszmélnék, hogy Isten akarata az, hogy ők teljesen kibontakozhassanak, hogy szívük megtisztuljon és a jó mellett döntsenek, akkor igen. Rá kell jönniük, hogy a Teremtény a Teremtője nélkül szertefoszlik.

S.: Nézd meg a jövő fiataljait, korlátlan szabadságra vágynak!

I.: Korlátlan szabadságra? Ez a lassú Öngyilkosság! A falevél, mely korlátlan szabadságvágyában eltépi magát a fa törzsétől, egy darabig élvezi a szárnyalást az utcák tág terein, amíg egy szép napon elszárad, s az utcasöprő a szemétként dobja. (A kivetítőn képek a falevélről, amint száll, majd elszárad és kidobják.)

S.: Ez lesz az én győzelmem alapja! Az emberek ezt ugysem értik meg! Ők csak a pillanatnyi élvezetet keresik, maguknak megálmodott életet akarnak élni, elégedetlenek családjukkal, embertársaikkal, nem szeretik saját testvéreiket sem.

I: Biztos vagy te ebben? Nézzük meg egy család életét!

(A színen anya és kamaszkorú lánya)

A.: Hányszor megkértelek már téged, hogy rakj rendet magad után!

Lány1.: *(flegmán)* Jó, mindjárt, eddig nem értem rá!

A.: Ugyan, mi dolgod volt? Ma már harmadszor öltözől át, negyedszer fésülködöszt, mindjárt dél van, és semmit nem segítettél.

L1.: Jól van már, most pihenek! Egész héten csak iskolába járok, hallgatom az idióta tanárokat, és még itthon is elvárják, hogy dolgozzam.

A.: Elég nagy vagy már ahhoz, hogy magad után rendet tegyél! Szanaszét vannak a ruháid és a könyveid, nem lehet belépni a szobádba! Addig, amíg nem pakolsz össze, még porszívózni sem tudok nálad! Ha pedig én összepakolok, hát azért vagy kiborulva, mert nem találsz semmit! *(kétségbeesetten)* Én ezt már nem bírom tovább!

(bejön egy kisiskoláskorú kislány)

L2.: Anyu, felsöpörtem a konyhában, kipakoltam a mosógépet, kiteregettem, el is mosogassak?

A: Ó, kicsim, nagyon köszönöm, rögtön megyek és segítek neked.

(Elindulnak a konyhába, mosogatás közben beszélgetnek.)

L2.: Miért nem akar semmit segíteni a nővérem?

A: Úgy érzi, hogy nem jut ideje más, számára fontosabb dologra.

L2.: Mi lehet fontosabb, mint az, hogy te is tudjál egy kicsit pihenni, vagy játszani velünk? Nem is értem, hogyan tudod őt is szeretni?

A: Egy anyának nagyon fontosak a gyerekei, és nagyon szereti őket akkor is, ha azok nem érdemlik meg. Egyébként pedig azokat az embereket kell szeretnünk, akiket Isten mellénk rendelt, mert hát ő is minden embert szeret anélkül, hogy megérdemli, vagy nem.

(közben a nagyobb lány is közelebb megy, mintha hallgatózna)

L2.: Akkor lehetnék rossz is, akkor is szeretne Isten?

A: Hát, választhatod a rosszat is, de akkor nem az Istennek engedelmeskedsz, aki maga a Szeretet, hanem a Sátánnak. Ha azért teszel meg valamit, hogy a másik embernek jó legyen, hogy az örüljön, akkor Istennek engedelmeskedsz, ha viszont valamilyen hátsó szándék vagy érdek vezérel a tetteidben, akkor azt már nem tiszta szívvel teszed, s ez már a gonoszt szolgálja.

L2.: Akkor törekednünk kell arra, hogy minden tettünkkel az Istent szolgáljuk? És ha ez sikerül, akkor engedelmesek voltunk?

A: Igen, az engedelmisség egy készség, mellyel felhatalmazzuk Istent, hogy bennünk szeretetet hozzon létre és így teremtsen környezetünkben valami szépet. A szeretet ugyanis szeretetet szül!!!

L1.: Bocsnat, hogy beleszólok, de honnan tudjam, hogy mikor teszek jót? Hogyan legyek engedelmes akkor Istennek?

A: A Szentlélek vezetésére kell bízni magunkat! Szűz Mária is így tett, amikor igent mondott arra, hogy világra hozza Isten gyermekét!

L1.: Ezen sokszor elgondolkodtam. Nagyon bátor volt, még azt is vállalta, hogy József ezért elhagyja és magányosan kell felnevelnie gyermekét.

L2.: A Szűzanya teljesen rábízta magát az Istenre és még a nehézségeknek is örült!

A: Igen, az ő élete is példa arra, hogy az engedelmisség a valóság szeretete. Lázas és beletörődés helyett szeretete az életet és minden pillanatában Isten szándékát kutatta.

L1.: Akkor az is engedelmisség, amikor szeretettel fogadom az élet eseményeit, az embereket olyannak, amilyenek, anélkül, hogy meg akarnám változtatni azokat?

A: Igen, de ez nem meghunyászkodás, hanem mindig értelmes tett.

L2.: De vannak olyan helyzetek is, amikor kényszerítenek minket valami rosszra.

A.: Igen, de lelkiismeretünk ellenére soha nem szabad cselekednünk, még ha megparancsolják, akkor sem!

L1.: Lelkiismeret-furdalásom van, amiért nem segítettem neked. Ha tudok valamiben segíteni, szívesen megteszem!

A.: Köszönöm, van egy kis vasalnivaló a szekrényben!

I: Látod, a megtért ember már nem kötelességből, hanem szeretetből teljesíti Jézus parancsait!

S: Engedelmisség??? Ugyan már!!! A világon senki nem érti ezt a szót majd világosan. A királyok megkövetelik majd, hogy nekik engedelmeskedjenek alattvalóik,... a főnök a beosztottjának parancsol majd,... az apák pedig elvárják, hogy gyermekeik hálásan engedelmeskedjenek mindazért, amit értük tettek.

I: Lehet, hogy igazad van, de ismét ellenpéldát mutatok neked. Nézd Ferencet, aki családjá bűnben szerzett vagyonát szétosztja a szegények között, s apja akarata helyett az Istenre mond igent! Rájön, hogy csak a Szeretet hívásának engedelmeskedhet! *(Bejátszás a filmből, amikor szétosztja a kelméket és a püspök elé vonszolja apja.)*

S: *(cinikusan, de érezve, hogy vesztett, nevet)* Hahaha, *(gúnyosan ismétli a filmben hallottakat)* Minden, ami a testből születik az test, és ami a lélekből az lélek!

De elfelejtkeztl ám valamiről!... *(hatásszünet)* Az emberek az életük minden pillanatában döntenek, és én ott leszek és várom a kedvező pillanatot, hogy engem szolgáljanak, és bűnt kövessenek el!

I.: Elismerem, nagyon fáj majd, ha néhány bizonytalan lelket sikerül megtévesztened és a bűnbe hajtanod. Sajnos ők nem ismerik meg az Isten országát. De miközben ezen munkálkods, soha ne feledd: **Az én szeretett fiam, Jézus, szeretetével és engedelmisségével legyőzött téged.** *(Kivetítőn kép a feltámadással kapcsolatban.)*

(-zene-)

Kérdések: Mit láttunk az előadásban? Volt-e már olyan az életedben, amikor nehéz volt engedelmeskedni? Tudnál-e olyat mondani, amikor sikerült? Szoktál-e saját döntést hozni, vagy mindig mások utasításait, parancsait követed? (szabadság - szabadosság kérdése) Kinek a parancsát kell mindig teljesíteni? (Isten, a Szeretet parancsát.) Hogyan tudsz leginkább Istennek engedelmeskedni? (Szentlélek indítására figyelve, tiszta lelkiismerettel) Mi segít abban, hogy Isten akaratát és a Szentlélek vezetését hétköznapi életedben felismerd és kövesd? Hogyan lesz tiszta a lelked? (Gyónás) Milyen gyakran szoktál gyónni? Miért? Van-e lelkiezeted, aki segít a helyes úton járni? Ha nincs, milyen embert választanál? (szülő, barát, tanár, vagy teljesen más valakit?)

